

dette Ting. Der er ingen Tvivl om, at det vil være heldigt, om vi kunde faa mere af Statsgælden konverteret til lavere Rente. Jeg er i saa Henseende langt mere tilfredsstillt ved den ærede Finansministers Udtalelse. Der laa i hans Udtalelse en Anthyndning af, at han nok vilde være med til at konvertere, naar han troede Øjeblikket gunstigt eller bejligt. Jeg tror, at netop nu er Øjeblikket bejligt, og jeg synes, der er noget, der tyder paa, at det vil være rigtig netop nu at benytte Øjeblikket. Prisen paa danske 3 pCt. danske Statsobligationer har jo i Slutningen af Sommeren været noteret til over pari i Paris. Ganske vist skal her fradrages Beløbet af den Rente, der er forfalden fra den nærmeste Termin til Dato, men selv ved dette Fradrag vil Kursen dog være omtrent hel pari. Nu oplyste den højtærede Finansminister, at i Øjeblikket staar Kursen kun i 98. Det maa jo absolut være rigtig, jeg skal ikke bestride den højtærede Finansministers Tal, jeg antager, at de passe. Men selv om dette er Tilfældet, tror jeg nok, at det vil være meget fordelagtigt at konvertere ogsaa til denne Kurs, selv om den ogsaa er lidt lavere, og jeg vil meget henstille til den højtærede Finansminister, om han ikke skulde finde, at netop nu er Øjeblikket rigtig bejligt. En saadan Konvertering kan jo ikke foretages uden en Lov, men jeg antager, at en saadan Lov vil kunne vedtages i et Øjeblik. Med de Ord skal jeg slutte for denne Gang.

Spørgsmål: Den Sag, jeg har begæret Ordet for kortelig at berøre, er allerede bleven omtalt under denne Forhandling af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen). Da de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem, fuldstændig var, hvad jeg kunde tiltræde, saa kan jeg udtale mig meget kort. Det er angaaende Bandoftbøhsforholdene ved Ringkøbing Fjord. Naar jeg desuagtet tager Ordet, er det foranlediget ved enkelte Udtalelser fra den højtærede Indenrigsminister som Svar paa det ærede Medlems Spørgsmaal. Allersørst vil jeg gerne understrege en Udtalelse af den højtærede Indenrigsminister, hvor han sagde, at det Udløb, som blev lavet 1892, var kun et Forsøg. Saaledes som et blot Forsøg betragtede vi det ogsaa, eller som en midlertidig Foranstaltning, thi det er klart for alle derovre, at den ikke i Længden vil være fyldestgørende. Senere siger den højtærede Indenrigsminister, at ved saadanne Foretagender, som drejer sig om større Beløb — der er nævnt baade 1 og 2 Millioner Kr. —, som det an paa

at sammenholde Udgiften med den Indtægt, som vedkommende Beboere kunne have af Foretagendet. Det er ganske rigtig, saaledes skal man regne, naar man regner økonomisk, men det er jo noget vanskeligt at finde et Tal for, hvor stor en Skade der forarsages Befolkningen derovre, dels Fiskere, dels Landbobefolkningen. Der er i den senere Tid, saa vidt mig bekendt, blevet anstillet Beregninger derovre, og der vil, saa vidt mig bekendt, fremkomme et Andragende til Regering og Rigsdag, hvori der vil fremkomme Oplysninger desangaaende efter en Kalkule, som man finder passende. Jeg har allerede i de lokale Blade set Tal, og de ere ikke saa smaa, det bliver en samlet Sum af med et rundt Tal 270,000 Kr., som aarligt kan gaa tabt under disse Forhold ved, at Vandet opstemmes i Ringkøbing Fjord. Naar der saa tales om saa store Beløb til at faa en Gennemgravning, som kan anses for fyldestgørende og tidsvarende, viser det sig, at naar man beregner den Sum, som her er opgjort i de lokale Blade for den Skade, som muligt kan afdedkommes, som Rente af Udlægssummen, vil det andrage en Sum af mellem 6 og 7 Millioner Kr. — Ved den Sum, som man har opgjort til 270,000 Kr., er endda ikke det hele kommet med. Jeg tør ikke indestaa for, at denne Sum passer. Selv om der er mange lokalkendte Jølf rundt omkring, som komme til at bedømme Skaden og give et Overblik, er det dog vanskeligt at komme til et rigtig Tal, det er en Umulighed i alt Fald for mig som Enkeltmand. Men hvad jeg ved, det er, at de Tal, der ere fremkomne, ere ikke en Gang Tal, som repræsenterer hele den Befolkning af Fiskere og Landbrugere, som have Tab ved, at Forholdene ere saa daarlige, som de ere. Saa sagde den højtærede Minister videre: Selv om man nu — det var Meningen, om end ikke Ordene — naar til en nogenlunde tidsvarende og betryggende Udgravning gennem Landtungen, vil det dog ikke fuldstændig afhjælpe det Tab, Landbrugerne kunne have ved stærk Nedbør og deraf forarsagede Overvømmelser, idet der vil gaa en Tid, inden Vandet kan løbe ned til Fjorden. Ja, det kan være rigtig nok, men kun delvis. Thi for at nævne det største af de mange Vandløb, som munde ud i Ringkøbing Fjord, nemlig Skærn Å, med sit store Engtilligende, er det saaledes det, at den paa mange Steder har et grumme lille Fald, og naar Vandet staar højt i Fjorden, er det naturligt, at saa skal Vandet stemmes op, hvorimod det, naar Vandet i Fjorden staar lavt, har mere frit Løb og løber hurtigt ud. Der har i mange Aar været arbejdet paa